

ACC. NR. 153

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE

Upptecknat av: Dokt. H. Tygesson

Härad:

Adress:

Socken:

Berättat av:

Uppteckningsår:

Född år i

Uppteckningen rör

Ordspråk o talesätt

1-9

Chauscha ordspråk a talebætt

Litta te litta sa bilen de anda litta.
 De e lutt a haia u ue joren a ara svanten.
 Brænna de icke kråga, de han råjua i stabbua
 frå die.
 "De e ingen komet a flya" na häringar "men
 de e varre a sätta sej igen."
 En she lov en ha vi alla edel a ingen
 e ferdarvad.
 Vara välkommen som en so i skristian.
 Ha brätt, som en uue i barmhert.
 Thraadane, shomagane, sune
 tyuane, ludragane alla tre.
 Sen du en sten i spånse alla en listet i
 ageren, sa ta en e.
 Han e övraut, liksom vanningröd.
 När ja e mätt sa e ja trött, a när ja
 e syltet så tyar ja ingenting e.
 Sen som tyttin a icke slår e en faralan.
 De e inget lyfte a ha en stor snytte
 Ta om måbana, liksom Galen-jour hätt.
 De slarvar a, a slår i backen.
 Hon e hal sa en han slå hana frå na.
 Hon e len som en höratou (liutou)
 En liden han gåa med men en stor
 vännen si om e.
 Trött danna allri udan i oti

God skapte ingen här, bara en jätte rörelse
En kan inte begära mer än 2 muckar talg
av en träbock.

Loven är god, men hållen i botten
De går som en lura på en tjärnad klicka.
De är inte kungar som drattningen seer,
Man kan inte göra en siltfening på ett
soöra.

"Här mot här" sa him rätte ryggen mot
förbrukaren.

Stora or är fäst fläck fastna även i kalen.
Har en kommed över kungen så kommen
en över rumpan ärre.

Rumpan här ärre te kungen.

En ska inte flyga höjare även kan säga
se igen.

Den gamle kommen lå fäst som den rasande.

{ Den kommen ärre fram som här må studa
om inte samma da så samma sga. (mucka)
Marenglaus & herringadlaus varar inte
te kungen.

"Gott väkty gör gott arkej" sa karingen
sopa uggen må katten.

"Här är ingen religion / ordning i detta huset"
sa katten när han blev utthord från julaften.

Lura gryder ha ärre orer.

De kan varad i säckj ingjån de kom i posse.
(pise)

"Ungdomen kallar" sa karingen när han koppar
på hakusträda.

"De e lide som grannar yad" sa smulstämningen
när han fick tacksägelsen i ed.

"De e lide ~~med~~ som han gjorra stor förtred"
sa skräddaren när han smutta på kottalenma.
Liden tita han vänta gärdsträngens lass.

"De e både ynkjeliit å löjeliit" sa karingen
när han snöd sig och fick neran i ~~halsen~~ ^{öronen}.

När han och fälskhoz vänen aldrig på god
jord e.

"Di e karra ingan di e karra".

Tomma tinner skramla mått.

"Du e go" sa hatten te sinoppen.

Prövad man än go än gasta.

"De e snart överstaad" sa pian te ålen när
han fladdar.

Din räv liden inte min jäs.

Lorgenting här på joren e visst men än
skatten å dænen.

De går som lappa vänta i minasken.

De e inte beagda här da.

En tycken om moren å en om dottern
å begge ble gifta.

"Den riste haren ja skod, den slo ja ja min
liv ihjäl må en riva" sa Jans i Skerfvinge.

Här i oren och liden på joren

Den som e kresen fan titt svarta,
Du e kresen liksom Kristus hatt för han
ad opp karakluden" (diktnasen)
Di kungarna som gö/shäsa) snart e alla radda.
"Uli prästerkab" sa blockaren te sin hatt.
Lätt hatt på markattan, då e markatta liksom.
Aua suu e suanta i morke,
Då e inte store batten a na atte sin bog.
Ung han spørja längr sin gammal han vared.
De e skilnad på Kung Lelmo och Gören hatt
- megare.
Hän född/leukdyuan/röer, sa e där audi
nåed ingunge om de ore inte e mer än
en mure.
Don även panson.
En ska auri bjiv en gris pammekaga för
han begriber inte de e fint.
Då som hatten bring heder gröd.
Va fann som ed grödafor julattan.
Va opp i smöred må begge beven a fad-
-skona må.
Den som gömmer te natten gömmer te hatten.
"Ahen" sa tyrken när han fick se abarren.
Suter ligger i vinnallinger. (vild ankunge)
"Du begriber väl skoj" sa pian när hon
huggde hoded a tocken. (tuppen)
Galna hatten få ned sking,
a när de e reora så gå de hem

Cha en spara när en kan måda, o' spara när
en icke kan måda, när ska en då ha måda?²
Spanta o' spara, så de kan länge vara.

"Fogur mad o' spilla" sa gubben när han skickade
någon som hade druckit i i flöddskuren (i rån-
krummet).

De e icke spilt som går i svinalalen (svin-
träget).

Antingen e ed hörsnyflås eller härsnysnås.

De e omöjligt o' bida seg i ryggen.

De e omöjligt för en tannlös häring o'
håcha nödden med munnen.

De e omöjligt o' lugga den skallede.

De e roliga hästar de gröne.

När räv ska en fanga räv.

När hatten e lurt dunnar rättona på bered.

De e försent o' stänga stallet sen hasten e stolen.

De e så galed som om hela varden va i en
pölsam.

Klart som pölska.

Antingen har en anne mer pölsan den har 2
o' skär o' en på mitten så har en två ändar.

Clara rötten se en kan eda en hung räv.

Der e lia måda dräpelt i en liden hyalbid som
i en stor, de ~~bort~~ beror så farlia med på
hott de e skared.

När munnen e mätt e medel lukt.

Kräma sej som en teetlad get,
kräma sej som tocken när han står på
meddingen / gårdshögen /

Kräma sej som en hörkettupp.

Läkert, som anen i kyrkan.

"Du ska vi inte frö härandra på tärna," sa
tocken till hästen när de sto i samma bås.

här en går drickjer, drickje di allkorr.

De böjer sej tidligt som brukigt ska bli.

Den agelas luren ärelör dör.

Röj vidjan när den är grön
så blev den både fager och skön

Om ska allri tala om göringa när en talar
om folk.

Stäckda harra ger allti så stränga befallningar
Inquiddan som gresrod.

Inquiddan som en snit

Inquiddan som en väggapöla.

Hänga ihav som ler och länghalm

Hänga ihav som en ärtareva

Hålla fast så inquist som en borra / (hord-
borre) i en hornuppa

Stivt som bockakorn

Krummigt som en varakorn

Nä som blommor i ett ägg.

Nä som en prins i en gäsnadde

lura i silkesång med bärred / (kalnen) höjt
över ören.

Tante ja så mycket som vatten på en syl,
Och en i olyckan så han en liasat koppa i
ed som kriva i ed.

Han ger inte bort äbler för än han får päron
igen.

Ola snål, som Barkens han.

Där e ingen ko på isen så länge rumpan e
på lamm.

"De gäller ingen kast" sa skomagaren när
han så välling på sylen.

"Ingen rådder här" sa konnen när han sprang
föt hären.

Ingen sed var hären han sin gång" sa sko-
magaren, när han la snaran för nygglahäla
(eller bonden, la snaran på taket).

Riva små de, eller bera ihov små kala,
de han va deramma

Hungryngas små frimittener ~~en~~
spatta de e precis som spatta invid väder,
en får antihav på si sål igen.

En e de mäntro väl små grannar a folde,
kloga hörs han ännu gjöras snäppas i molnma
Där en firtart blev a små skönheterna de e
i ansett.

Gubben visste inte ad häringar va gale
förr än hon spöng a äde.

Mass a maten e en god föraslog.

han liggare fän om viddi ha en stekt.
Hän de han fä grout han viddi ha en krusat.
Ljuman (bliten) står omätt men i höja luss.
Lom en laddan fän en ligg.
Han han men än minna mä mongen.
Den haen som bolan fän, men den som teer
fän ingenting.
Kätringa honnra e hätringa berke.
Om man äre sticker en rotte Rom, se
honnra den en so hem igene.
"Man ska icke sätta luss i skinnpåkän på
folk" (Läges när en person fän ofertjens berom
en berom som han gva en person höjma-
diga.
En upp som en sol och randa men som en
skinnpåk.
Den som vill löta en oke fän berja mä
ä löta en hal.
Den som e slagen te slagen blin aldrig daler
Den hängdes påg blin antli ang män han hör
talar om reffe.
Ve e som stu vunn på en gäs.
Ve e forren ä spara mader män en ser
bännen i fadad.
Tjyren ter äv alla stjä.
Plitigä metta ger antice rögön litta.
Lova rumat, häma tinn.
Den som vill hänga kunga kitta antli re.

Utan bläck, innan kranck.
Lata skräddare tar länga måttstrå
här salen går i vänter & di late di bätte
lönlda morne och lörda kväna
då e ännu di late snäva (flitiga)
här sk. hommen te valde så valen de
önn både kan och skräme

Ju mer en strygger hatten om rumpan
ders mer sätter han en i brumme,
man kan aldri se folk längre ing än te
tännera.

Man lär så länge en leven och får strygg
så länge en län.

Den kan lättare för a hänta som aldri kan
vad i båd förr.

Storre skepp kan rejlad ibest än en
svinalsal.

De ska en stark rygg te a länna goda da
stora or a fjärra, di flya så lätt.

De räkter län bra som öled på Hamustorpa
här, får man en dricker en pott så spin
en en kanna.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hulda Tygesson
J. Brorström